

addif Pere Vergés,1, planta 11, despatx 8 08020 BARCELONA

Tel. 93 313 49 59 www.addif.org as.addif@suport.org

Des de 1992 al costat de les famílies adoptives, al costat de la infància.

► Editorial

Ja feia temps que Unicef ofería dades que parlaven del col·lapse que hi ha a l'adopció internacional: per cada infant adoptable, entre 0 i 3 anys, sa i sense cap discapacitat, hi ha 3 famílies que volen adoptar. Les llistes d'espera s'allarguen anys i anys, els requisits dels països per a les famílies són més restrictius i cada cop es fa més difícil trobar un país on sigui possible iniciar un procés d'adopció amb uns terminis raonables i un procés segur en tots els aspectes.

El Conveni de l'Haia en matèria d'adopció Internacional, fet al 1993 per tal d'establir uns procediments garantits que acabessin amb el tràfic d'infants, els guanys indeguts, etc., requereix, sense dubte, d'un replantejament per intentar respondre als reptes i moments actuals. I respondre, naturalment, en favor de la infància.

Aquells infants que necessiten ser adoptats, mereixen que l'adopció nacional i internacional s'articuli en defensa del seu dret a tenir una família. Però amb una articulació justa, que preservi l'adopció de qualsevol forma de comerç i que doni resposta a tots els infants adoptables, sense discriminacions. I aquesta responsabilitat, com la del benestar general de la infància, no és només individual, dels pares, de les famílies que volen adoptar. És també una responsabilitat política i social. En aquest sentit, i parlant d'una redefinició del Conveni de la Haia, hi ha una sèrie d'interrogants que famílies, professionals, polítics, governs i societat en general, ens hauríem d'esforçar a respondre:

- Quan un país obliga a les famílies a pagar un "donatiu-obligatori per l'orfenat", amb unes xifres molt elevades (alguns països demanen 3.000€-6.000€), no és lucre indegut?
 - Quan els infants més grandets o amb alguna discapacitat o malaltia crònica no van a programes d'adopció, o no troben famílies adoptives, com es defensa el seu dret a tenir una família?
 - Com és que hi ha països demandants d'adopció internacional que tallen les adopcions amb un país d'origen, perquè es detecten irregularitats, i al mateix temps altres països continuen fent adopcions i inclòs acrediten noves ECAls allà mateix?
 - Com és possible que en un país on treballaven quatre ECAls tramitant adopcions internacionals al cap de pocs anys hi treballin setanta? O que el nombre d'infants abandonats a un país creixi, en un any, en progressió geomètrica?
 - És ètic que les ECAls ajudin econòmicament a orfenats amb infants adoptables?
- (...)

Podeu enviar els vostres comentaris i reflexions a:
as.addif@suport.org

► Recomanem

Des d'aquest Full Informatiu us recomanem alguns enllaços web on podeu llegir interessants comentaris de fills adoptius

Asociación Gerard

www.asociaciongerard.com

La Veu dels Adoptats
catalunya

<http://laveudelsadoptats-catalunya.blogspot.com/>

www.soyadoptado.es

► Publicacions

El niño feliz, de Dorothy Corkille (ed. Gedisa).

Dorothy Corkille és educadora i psicòloga familiar. El seu llibre pretén ser un manual de bones pràctiques en l'educació dels nens per part, sobretot, dels pares, a qui l'autora reconeix com la base principal i determinant en la configuració de la personalitat de l'ésser humà. El llibre és un bon manual perquè detalla, amb profusió d'exemples i de consells concrets, aquest anar fent diari en relació als problemes i les demandes que els fills ens van plantejant, sovint de manera urgent i, a vegades, aparatosa: gelosia, ira i altres sentiments negatius, fracàs a l'escola, etcètera.

► Opinió

Paternitats, origen i ventres de lloguer

(Podeu veure l'article sencer a <http://www.manuelassecret.blogspot.com/>)

"Podría titularse 'como la vida misma', pero se titula 'Como los demás' y es un filme francés a punto de estrenarse en nuestro país -próximo viernes-, con Pilar López de Ayala a la cabeza interpretando a una madre que alquila su útero a una pareja homosexual. La típica madre de alquiler, vamos.

El viernes pasado El País traía esa misma problemática a triple columna, contando la historia -esta vez no es ficción- de una pareja homosexual de valencianos que tratan de inscribir al bebé que 'concebieron' en Estados Unidos a través de una madre de alquiler, o maternidad subrogada que es como se llama técnicamente. Lo que se han encontrado en España ha sido, primero la negativa del Consulado en Los Ángeles a inscribirlos a ambos como 'progenitores', porque les faltaba un detalle: una madre. Finalmente consiguieron que en España el Registro les inscribiera como tales padres progenitores a los dos, pero ahora la Fiscalía del Registro se niega a sí misma y ha recurrido su propia decisión. Dicen que para comprobar la 'legalidad de los documentos'.

(...) En España desde 1999 -tampoco tanto tiempo atrás- ya no es posible inscribir a un niño en el Registro Civil y ocultar la identidad de su madre biológica. Aunque dé al niño en adopción, aunque renuncie a él por escrito y mil veces, tiene que figurar su identidad. Y ¿por qué esa insistencia? Pues precisamente, por el bien del menor. Porque ese niño o niña un día será adulto, y quizá, sólo quizá, quiera conocer algo más de su genética y de los porqués de su vida. Y mira tú, tiene derecho a eso y a mucho más. El hecho de la maternidad es irreversible. La genética determina aproximadamente el 50% de tu biología morfológica y sustancia. El 50% de lo que eres, de tus reacciones, de tus preferencias, de tus adicciones, tiene que ver con la genética. No lo digo yo, lo dicen los médicos. Y entonces, les vamos a negar ese derecho por mucho que nazcan en USA?

Porque claro, si nacieran en Colombia o en Haití nos parecería que hay que conocer todos los datos para evitar robos, secuestros y otros abusos. En cambio, como es USA y nos ha costado 60.000 euros ya podemos obviar los matices.

Se ponga uno como se ponga, y con todas las dificultades añadidas que tiene una pareja homosexual para ser padres, tienen que entenderlo. Tenemos los hijos adoptivos derecho a conocer nuestra identidad genética. Tenemos derecho a saber cuál de los dos es el padre biológico y quién es la mamá que nos llevó en su vientre. Quiera ella, o no quiera. Y sea en USA o en Honolulu.

Madre sólo hay una, o puede que haya dos, pero lo que nunca hay es ninguna. Y tenemos derecho a poder buscarla".

Rosa Chover, hija adoptiva

► Conferències

“Elements fonamentals en la construcció del vincle afectiu”

Joana Alegret, psiquiatra i terapeuta familiar

La psiquiatra i terapeuta familiar Joana Alegret ens va parlar de la importància de l'aferrament, aquest “impuls natural i asimètric que porta a un ser indefens al desig d'apropar-se a un altre de més fort cercant protecció”. Quan funciona bé l'aferrament, deia Alegret, es crea una base segura per respondre davant de situacions insegures i és possible l'exploració del món. L'aferrament és també la base des de la que podrem construir els nostres vincles afectius posteriors.

I parlant de fills i pares adoptius, el vincle o lligam afectiu que s'estableixi dependrà de les característiques i història prèvia de l'infant i del nucli –característiques personals, socials, suports- que l'acull. Sovint s'han fet massa racionals les respostes dels professionals als reptes en les relacions familiars, insistint en conceptes i estils educatius quan, segons la conferenciant, molts elements importantíssims en aquestes relacions passen pel món emocional d'uns i altres.

I el món de l'adopció té les seves arrels en molts sentiments, positius i negatius, en moltes emocions tant per part dels pares adoptius com per part dels fills. Els lligams que es crearan estan doncs impregnats de tots aquests sentiments i emocions. Ens hem de donar permís per a poder alliberar aquests sentiments, positius i negatius, sense reprimir-los, sabent diferenciar el que sentim i pensem del que fem, ja que els sentiments i emocions són legítims, el que hem de saber controlar són els actes. Naturalment les emocions negatives ens poden arribar a traspalsar, per això és bàsic un clima de confiança mútua entre els membres de la família i un entorn de suport si es necessita (professionals, contacte amb altres famílies adoptives...).

Adopcions interracial: jo em sento d'aquí però ells em veuen d'allà

Cari Mc Cay, treballadora social i filla adoptiva d'origen Àfrica

Cari Mc Cay inicià la seva conferència assenyalant que anys enrera es creia que a les adopcions interracial n'hi havia prou amb preparar als fills davant el racisme social. Avui hi ha plena consciència que en alguns fills adoptius la diferència racial amb els seus pares i amb el seu entorn té efectes sobre la seva identitat, autoestima i sentit de pertinença. La preparació de les famílies ha d'orientar-se, per tant, a evitar que tot això esdevingui problemàtic.

Les reflexions i el testimoni personal de Cari Mc Cay va ser una autèntica lliçó de vida pels assistents a la conferència. “Jo em sento d'aquí, he crescut a la cultura catalana, espanyola. Em veig i em sento així, és quelcom natural. Però altra gent, des de fora, no ho veuen així. Per a mi l'important és que jo sé qui sóc, i la meua família també. El que pensin, o la idea que es facin de mi els demés m'és igual. La història de vida de tot fill adoptiu no és fàcil. És bàsic saber d'on vens, per què ets diferent. Acceptar que ets d'aquí perquè et sents d'aquí, però que un tant per cent de la teua identitat prové també del teu origen. Aquesta acceptació requereix temps i ajuda de la família. És quan ets gran que acceptes aquesta coctelera de vida i cultura que és la teua identitat”.

És molt important, segons Mc Cay, que els pares adoptius expliquem coses als nostres fills sobre el seu país d'origen, sobre la cultura d'aquest país, que els hi donem una visió positiva, no només la negativa que els hi arriba constantment. Sense forçar res, naturalment.

Va assenyalar l'adolescència com un moment clau perquè comences a anar sol pel món (sense els pares al costat la gent et mira d'una altra manera per la teua diferència racial). Quan aquesta diferència és molt excepcional, quan ets l'únic jove negre a l'entorn, pots tenir la sensació que el món et vol canviar i corres el perill de voler adaptar-te constantment per ser acceptat, i deixes de ser tu mateix, no vols sentir-te o semblar diferent. “Arriba un moment, en la vida de tot fill adoptiu de diferent raça, en que et plantejges qui vols ser, qui ets, i llavors ja no t'importa com et veuen o el que pensen els altres. És quan resols això que pots continuar la teua vida”.

Al debat se li va preguntar com es sentia quan algú se li dirigeix en castellà i no en català, perquè la veuen com a estrangera o immigrant. I així va respondre: “Quan tu tens clara la teua identitat no et fa mal com et veuen els que no et coneixen. D'adolescent t'empenyes, et rebotes, renegues de la teua diferència, et qüestionen a tu mateixa “. Respecte al que podem fer els pares per ajudar als nostres fills assenyalà: “Estant en aquesta conferència ja els esteu ajudant, perquè els esteu acompanyant. Procureu transmetre al vostre fill que la diferència és un fet positiu, una riquesa, que n'esteu orgullosos de la seva diferència i feu-la evident amb contes on apareguin nens de diferents races, etc. També és important que se n'adoni que si la seva diferència li causa angoixa és per l'entorn extern que la veu com quelcom negatiu, però que això no és ni un problema personal seu, ni de la seva família ni de les persones que l'estimen. I no per tots els nens suposa un problema la seva diferència racial, depèn de les seves experiències”.

► Serveis d'Addif

SESSIONS INFORMATIVES: Sessions informatives, individuals o en grups reduïts, d'orientació i assessorament en tots els aspectes psico socials, jurídics, ètics i de procediment que implica la paternitat i filiació adoptiva. Inscripcions per telèfon o per e-mail.

ATENCIÓ PSICOLÒGICA: Els socis d'ADDIF poden concertar entrevistes personals (la primera gratuïta) amb una psicòloga especialitzada en l'adopció, per orientacions puntuals, diagnòstic, tractament, etc.

CENTRE DE RECURSOS: Centre especialitzat en l'adopció i l'acolliment familiar, que ofereix a famílies (adults i nens) i professionals un servei de consulta i préstec (gratuït per als socis d'ADDIF). Hemeroteca, biblioteca, ludoteca, fonoteca, videoteca, etc.

CONFERÈNCIES I XERRADES: Programació trimestral de conferències, taules rodones, debats..., sobre diferents aspectes informatius i/o psicosocials en relació a la paternitat i filiació adoptiva.

TERTÚLIES MENSUALS: Un espai de reunió i intercanvi, al voltant d'un aspecte concret de l'adopció, dirigit a famílies adoptives o en procés de ser-ho. Tots els primers dimecres de cada mes, a les 18,30h.

EDICIÓ DE MATERIALS: Edicions pròpies (Llibre Tú, nuestro sueño, de P. Biniés i M. Piérola, Guia per Educadors i Dossiers Adopció i Escola, Full informatiu periòdic, Documents de Debat, Fons editorial del Butlletí d' Addif (1992-2008) i de la revista Infancia y Adopción (1997-2000), primera revista sobre adopció d'àmbit estatal).

XARXA DE COL·LABORACIÓ ENTRE FAMÍLIES: Adreçada a famílies que s'inicien en l'adopció i que els permet de contactar amb famílies amb experiència per tal d'ajudar-los a resoldre els seus dubtes.

SOM FILLS ADOPTIUS: Servei d'orientació, suport i intercanvi per a persones adoptades (de l'adolescència a l'edat adulta). Assessorament jurídic i psicològic.

CURSOS DE FORMACIÓ EN LA PRE I LA POST ADOPCIÓ I TALLERS PER A FAMÍLIES MONOPARENTALS: Sessions conduïdes per una psicòloga, on es tracten diferents aspectes en torn a la paternitat i filiació adoptives. Aportació de vídeos, articles, testimonis , etc. Cursos Introductoris a l'Adopció (2 sessions). Cursos Post-Adoptius (4 sessions). Per a famílies adoptives monoparentals, Cursos (4 sessions) i Tallers Monogràfics.

COMISSIONS DE TREBALL: Addif realitza col·laboracions puntuals amb diferents projectes d'ajut a la infància, així com un treball permanent en l'equiparació de drets entre famílies adoptives i biològiques i en la implantació de criteris ètics i legals en tota adopció.

TROBADES I SORTIDES: Activitats lúdiques i formatives que afavoreixen el contacte i l'intercanvi entre les famílies adoptives.

Les famílies sòcies d'Addif fan possible aquest treball i aquestes activitats.

La nostra força són els nostres associats.

Us convidem a fer-vos socis enviant un e-mail, amb les vostres dades i número de compte, a as.addif@suport.org o trucant al 93 3134959

Quota de soci: 6 €/mes

Construint, entre tots, una nova cultura de l'adopció